

Herr redaktør.

Under den nå pågående travelhet har jeg vanskelig-
heter med å finne de forskjellige notatene ang. advokat-
firmaet Waage, Skau og Eftestøl i Bergen. (Kontroller at
navnene er rett skrevet, kanskje skal det være Våge og
Schau?). Etter flere gangers flyttesjau og helt uten
kontor som jeg har vært og er, må jeg stå på hode i
kufferter, esker, skuffer og skap hver gang noe skal tryl-
les frem.

Såvidt jeg skjønner var forholdet i 1940
at Bergens Privatbank var eier av Aurafallene. Og at
banken forsøkte å selge til tyskerne, - men uten at det
førte til noe for banken positivt resultat. Deretter har
ovennevnte advokatfirma tatt seg av saken og bragt den i
havn. (Undersøk hvilket år og kvartal?)

Mine forskjellige hjemmelsmenn har alle fremholdt
at salgssummen var ~~2~~ 20 millioner kroner. Derimot opgir
noen salæret til kr. 800,000,-, andre til en million kr.-
Dette kommer kanskje av at kr. 200,000,- er tilfallt den
ene av banksjefene (eller banken), og at resten er fordelt
på de tre advokatene, hvorav Waage (som ventelig har vært
hovedmannen) opgis å ha fått kr. 300,000,- og de to andre,
Skau og Eftestøl 250,000,- hver.

Dette med pengene fremgår selvsagt av bankens bøker
fra den tid. Disse får en nok ikke adgang til. Men bokhol-
derne og revisorene kjenner jo til det. Har De en første-
klasses kontaktmann i Bergen, eller kan sende en, bør han
avlegge besøk hjemme i privaten hos min gode venn og
bokholder i nevnte bank, Odd Eide Olsen, bopel Kronstad
(Nærmere adr. får en ved henvendelse på Folkeregisteret for
den sum av 25 øre) Han vil kunne bekrefte tall og tid. Han
er en helt frittstående mann utenom alle partiene, men han
lever sikkert fra hånd til munn med sin familie, og kan lett
risikere å miste sitt levebrød, så en må utvise all mulig
konduite. De kan hilse fra meg. Han kan sikkert etter ~~xxx~~

erindringen opgi tall, tid og navn, og eventuelt andre som er informert og kan supplere.

En av mine gode venner i Bergen, en disponent som også står utenom alle partier og paroler, skriver til meg den 19. august i år:

"Jeg overbrakte brevet til Gram Knutsen og snakket med ham. Han for sin del hadde såvidt jeg kunne forstå ingen betenkeligheter med å opgi sin kilde, men mente det var ikke hensiktsmessig å buse for meget på, da denne fremdeles er ansatt i D.K.V. og netop nå er innstillet til en forfremmelse.

Han mente derfor at han selv foreløpig kunne få de nærmere detaljer når de kommer sammen tilfeldig. Han har nemlig omgang med vedkommende stadig.

Du vet jo grei beskjed om triumviratet Waage, Eftestøl og Schau i forbindelse med overdragelsen av Aurafallene, - men har du kjennskap til at de samme herrer også etablerte et fiskefirma under okkupasjonsårene?

Vedkommende firma som vistnok var meget lønnsomt (hvilket muligens vil gå frem av skatteliste fra den tid?) hadde såvidt Gram Knutsen hadde forstått hatt sin vesentlige omsetning til tyskerne. Dersom det er noe i dette, kan det være vel verd å merke seg, og muligens kan vår felles venn Odd Eide Olsen i banken ha noen rede på den finansielle siden - dersom B.P. var firmaets bankforbindelse - samt de større økonomiske transaksjoner.

Firmaet hadde et nøyttalt navn som Vestlandske Fiskeeksport eller noe i den retning. Jeg kan ikke finne firmaet i telefonkatalogen, men jeg har den ikke lenger tilbake enn til 1946, - og da var vel firmaet forlengst gått i dekning. "

Jeg antar politivaktmester M.Brandtvik,Strandgaten 90, Bergen, vil kunne supplere disse opplysningene, eller at han i det minste kjenner til hvem som er mer detaljert orientert. Han var vaktmester på Bergen politikammer,men er nå fallt for aldersgrensen og står derfor temmelig fritt. (Det var han som finkjemmet Cappelen Dahl imot hårene, så han er ikke skrymtredd av seg).

Den 31.august iår fikk jeg brev fra en diplommann i Heimefronten, disponert Knut Gram Knutsen, Olderhaug,postb.64, FJØSANGER.

I det brevet heter det bl.a.:

"Det er i det hele tatt ikke lett å få tingene tilstrekkelig bekreftet. De som vet mest vil gjerne holde seg unna for ikke å bli rotet op i noe. Som f.eks. med denne historien med Skau.

Jeg hørte med egne ører av en som er medlem av Bjørn West og som var den første på pletten den 8.mai, at de gjerne vilde ha tak i Skau, men finner ham til sin store forbauselse som politimester. Jeg har imidlertid måttet love vedkommende å holde ham og hans navn utenom, og anse hans ~~opplysningssammenheng~~ utsagn som en personlig opplysning kun for meg.

Dette med Aurafallene kjenner du jo til. Etter sigende skal advokatfirmaet Waage,Eftestøl og Skau ha solgt disse til tyskerne for 20 millioner og fått 5% i provisjon. Herav skulde Waage (som nå er død) ha fått 400,000, mens S.og E. delte resten. Waage skal forresten i sin tid ha skrytt av at han var den eneste som kunne klare brasene. Privatbanken skulde vistnok selv ha forsøkt,men forgjeves.

Waage gikk i marken med tyskerne i 8 dager og så på herligheten først, ~~blev~~ det sagt.

Det skal også være en affære med fiskeeksport til Tyskland som de samme herrer har vært meget virksomme i. Jeg lurar på om det ikke het noe som Vestnorsk Fiskeeksport eller noe lignende. Dette var også en meget tvilsom affære. Det var forresten BDBs forsvarer, advokat Johan Utne, Bergen, som nevnte dette da vi engang tilfeldig kom inn på dette med Aurafallene. Men han vilde ikke gi noen nærmere opplysninger.

han bare sa at affæren med fiske-eksporten som de samme herrer fikk i sving, var nesten enda verre. "

- - -

Jeg skulde anta at disse opplysninger er tilstrekkelige til at den rette mann vil kunne opklare resten. (Ved personlig henvendelse til Eide Olsen, Gram Knutsen og Brandtvik kan vedkommende hilse fra meg) Dette med salæret fremgår vel og av skatteligningen for følgende år? sammenlignet med året før?

Fiskefirmaet har vel hatt kontakt med Stor- & Vårsildlaget? Noen av funksjonærene eller bøkerne der kan vel huske ett og annet?

Undersøk i hvilken grad dette med Aurafallene kan sammenlignes med det som av vedlagte utklipp fremgår om Høyesteretts syn på utbyggingen av Tyinfallene for Tyskerne?

Undersøk også hvilken tid Skau (Schau?) avanserte videre til dommer i Høyesterett, om mulig hvilke "landssviksaker" han har følt seg kompetent til å dømme i, og hvorvidt en kan vente objektivitet av en mann i hans stilling? Og om dommerstanden synes han holder mål med det som Vårt Land og kriminalsjef Kaltenbrunner - nei omforladelse Kaltenborn mener med "en helt uangripelig dommerstand."

Hvilke minimumskrav setter en eventuelt til uangripeligheten når det gjelder en dommer i Høyesterett for tiden???

Men ha venligst alltid det for øyet at det ikke har noen objektiv interesse å forfølge en slik sak for personens skyld, men fordi vi har plikt til å overvåke et visst minstemål av likhet for loven, og fordi det er enhver's plikt å gjøre sitt til at ikke våre medborgere dømmes av dommere som selv sitter i glasshus og som derfor må fryktes å dømme særlig "strengt men retferdig" - bevisst eller ubevisst for å gi seg selv uberettiget utseende av prima "nasjonal holdning."

De har også lett for å bli et bytte for påtrykk fra visse hold. Kort sagt, de kan ikke ventes å holde mål, derfor er det en samfundssak å få dem fjernet fra dommerhvervet, og de tvilsomme dommene de har fellet, annullert.

3-9-48